

Нови ђакони Епархије ваљевске

У недељу трећу по Духовима, храм Вазнесења Господњег у Осечини био је домаћин молитвеног сабрања које је предводио Преосвећени Епископ ваљевски г. Исихије, уз саслуживање архијерејског заменика протонамесника Филипа Јаковљевића, архијерејског намесника подгорског протонамесника Велимира Крстића и више свештенослужитеља, те појање певнице. На светој Литургији владика Исихије је рукоположио у чин ђакона Милована Стевановића, дугогодишњег вероучитеља у подгорским школама.

У литургијској проповеди након читања јеванђељског одломка (Мт 6, 20- 33) епископ Исихије је подсетио на библијску истину о Божјем стварању човека као бића сличног Себи, што људску природу чини најсличнијом божанској, иако постоји њихова међусобна удаљеност. Богоподобна природа је бесплатни дар сваком човеку, без обзира на његову телесну, духовну и душевну развијеност, навео је ваљевски архипастир. Сваки човек који се рађа на свету, чак и они који бивају, не дај Боже убијени у утробама мајки, је богоподобна личност и сваки се рађа за вечност. Али, Бог од нас хоће да будемо слободни и да то слободно прихватимо и делујемо по том свом прихватању. То се у Цркви зове уподобљавање Богу. Ми смо створени слични Њему, али то треба да оствари свако од нас у оној мери у којој има те Божје дарове. То се у Цркви зове подвиг уподобљавања Богу. Подвиг је зато што је

то кретање, труд, делање против наше пале природе – рекао је владика Исихије, надовезавши се јеванђељским речима „да наше око буде чисто и здраво“, које говоре управо о изграђивању чистоте душе у условима овог света, у коме постоје утицаји родитеља и свих ближњих.

Нажалост, указао је он, нико од нас не може да каже за себе и људе око себе да су светог живота, већ сви живимо релативно исквареним животима, ван светлости. Због тога је душа, у јеванђељу метафорички поменута као „око“, болесна и цело биће је због тога тамно. Такође, Господ нас учи да не можемо служити два господара- Бога и мамона. Они који не успеју да се уподобе Богу, не живе по своме како они мисле, већ робују супротном господару, а то је „кнез овога света“ – нечастиви и грех којим он царује. Ако се толико одрекнемо служења Богу, труда и подвига да Му се приближимо, ми онда назадујемо и приклањамо се мамону и његовим богопротивним законима и правилима. Само ако се трудимо, можемо постићи било какву врлину. Ако се откажемо од труда, не можемо познати врлину, зажелети је, а камоли постићи – упозорио је владика Исихије на искушења овосветских страсти, које човека удаљавају од свог назначења.

Сви ми који смо у Цркви увиђамо своје грехе, удаљености од љубави према Богу и ближњем. Зато постоји покајање, да бисмо се вратили Богу и сјединили са Њим у светој тајни причешћа – истакао је владика Исихије. Објашњавајући стихове који говоре о томе да човек не би требало да брине о материјалним добрима, владика Исихије је навео да човек не сме сву енергију улагати у то, јер онда не остаје места за Бога. Господ нас учи да иштемо Царство Божје и правду Његову, а остало ће нам се додати. Да живот живимо тако да нам Бог буде на првом месту, а све остало ће доћи на своје место онако како је Он предвидео, поучио је Владика Исихије о поруци данашњег јеванђеља своју духовну децу у средишту Подгорине.

Радост данашњег молитвеног сабрања у Храму Вазнесења Господњег у Осечини умножена је рукоположењем у чин ђакона Милована Стевановића, дугогодишњег наставника веронауке у школама Подгорине, јединственом у Србији по стопроцентном одзиву ђака од њеног повратка у наставу основних и средњих школа. На крају богослужења, владика Исихије је честитао ђакону Миловану Стевановићу и благословио све окупљене у осечанској светињи.

„Данас је најсвечанији дан у години. Дан, када је српски народ, предвођен својим кнезом Лазаром, потврдио своју благоверност и правоверност“, казао

је у видовданској проповеди Преосвећени Епископ ваљевски г. Исихије у храму Васкрсења Христовог, где је на празник Светог кнеза Лазара и Светих мученика косовских предводио литургијско сабрање, уз саслуживање свог заменика протонамесника Филипа Јаковљевића и више свештенослужитеља. На светој Литургији, владика Исихије у чин ђаконa је рукоположио Милана Јанковића, наставника веронауке у Економској школи и истакнутог појца. Свој печат свечаности дали су хорови „Емануил“ и „Хаџи Рувим“ под управом Вање Урошевић.

Обележавање Видовдана, празника који је камен међаш српске и умногоме хришћанске историје, својеврсно је подсећање на Царство небеско као животни избор који, надахнут Светим јеванђељем треће Недеље по Духовима (Мт 6, 20- 33), прави српски народ на челу са својим тадашњим владаром Светим кнезом Лазаром. „Земаљско је за малена царство, а небеско увек и довека“, коленима преношене речи Светог кнеза Лазара, на које је у проповеди подсетио владика Исихије, сведочанство су које и данас на хришћански подвиг надахњује. Наравно, указао је ваљевски архијереј, то није једини подвиг мученички страдалог кнеза, будући да је пре Косовске битке успео да обнови разједињено српско царство и учини много да његов народ живи хришћански, али и по световним мерилима напредује. Господ учи да кроз свој рад прослављамо Бога и уживамо у плодовима рада, служећи Њему и својим ближњима. Зато што је служио Богу и свом роду, кнез Лазар је могао да се определи у тој најважнијој бици за Царство небеско. Господ нас учи и заповеда да љубимо једни друге и да, како је то учинио Свети цар Лазар и сви са њим, себе принесемо на жртву кад је то потребно – рекао је владика Исихије о испуњењу највеће љубави – давању живота за ближњег, чије је потресно сведочанство српска голгота на Газиместану 1389. године.

– Док је мир, ми у име љубави чинимо добра дела. Али, кад дођу искушења, кад нас нападну и кад угрозе наше постојање- физичко, али и постојање као православних хришћана, онда треба на све начине да се боримо, да се бранимо. Онај који се определи за Господа и да живи у љубави према ближњима, само он може истински да изврши то „опредељење лазаревско“. То опредељење је потпуно сагласно са јеванђељем, а сагласно је и са учењем оца наше нације и аутокефалне Српске Цркве Светог Саве, који је потпуно исто учио и показивао својим животом – рекао је владика Исихије у видовданском слову у Саборном храму у Ваљеву и позвао своје епархиоте да се молитвено сећају браће и сестара на Косову и Метохији, који и данас носе крст мучеништва и на светој српској земљи опстају молитвама богоугодних предака. Свечаност данашњег богослужења умножена је рукоположењем у

чин ђакона Милана Јанковића, наставника веронауке у Економској школи и истакнутог појца, чији глас годинама улепшава свете Литургије у манастиру Јовања. Након свете Литургије одслужен је парастос косовским јунацима и свима који су кроз векове пострадали за слободу Србије.

spc.rs